

управлінні державою безпосередньо або через представницькі органи; політичне різноманіття; можливість користуватися своїми правами і свободами, захищати свої інтереси поділ влади; наявність незалежної конструктивної опозиції, політичного плюралізму та ін. [1, с.203-205].

Під політичними гарантіями прав людини на свободу світогляду і віросповідання слід розуміти закріплену Конституцією і законами України систему норм і принципів, які започатковують політику держави у сфері формування умов і засобів забезпечення реалізації людиною цього суб'єктивного права та похідних від нього свобод і закладають підґрунтя щодо встановлення рівності всіх, незалежно від особистісного ставлення до релігії, щодо участі в управлінні державними і суспільними справами та вирішення нагальних питань на засадах дискурсу та злагоди. Політичні гарантії реалізації прав людини в нашій державі достатньо широко відображені в статтях 5, 7, 15 Конституції України.

Закріплені у цих статтях засади народного суверенітету, місцевого самоврядування і багатоманітності суспільного життя в державі в цілому знаходять належне відображення у чинних органічних і звичайних законах України. А отже, в державі створюється реальні передумови щодо можливості громадянам країни здійснювати політичну владу в управлінні державними і суспільними справами, незалежно від їх світоглядних поглядів і переконань.

Але водночас має місце неоднакове виписування цих норм, які покликані слугувати політичними гарантіями забезпечення реалізації, охорони й захисту права громадянина, у свою чергу, може призводити до викривлень, зловживань і порушень, у тому числі суб'єктивного права особи.

На думку М. Оніщука, на сьогодні деякі норми Основного Закону України залишаються переважно декларативними. Наслідком цього є поширення правового нігілізму в суспільстві та породження недовіри громадян у спроможності держави належним чином забезпечити і гарантувати їх конституційні права. Тому в умовах сьогодення особливої гостроти набуває проблема удосконалення існуючої системи конституційних прав і свобод людини в Україні [4, с.32-35].

Політико-правові реалії сьогодення переконують у необхідності створення дієвих юридичних механізмів, які дозволяють окремим особам, різним соціальним групам, громадянському суспільству загалом повною мірою реалізовувати свої конституційні права і свободи. Потрібно здійснювати усі можливі нормативно-правові та організаційно-правові заходи щодо створення належних умов для реалізації громадянами їхніх прав і свобод, визначених у Конституції України.

Список використаних джерел:

1. Скакун О.Ф. Теория государства и права: учеб. – Х., 2000. – 704 с.
2. Ільченко І. Деякі питання застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини в Україні. Право України //І. Ільченко – 2013. – №10. – С. 145-148
3. Калініченко О. Політичні гарантії права людини на свободу світогляду і віросповідання та їх правове забезпечення за законодавством України Право України //О. Калініченко – 2010. – №10. – С.132-138
4. Оніщук М. Проблеми забезпечення прав людини в Україні: від Загальної Декларації прав людини – до сьогодення. Право України //М. Оніщук – 2012. – №4. – С. 29-35

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ДЕМОКРАТІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Юсіфлі Б.Т., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Пустовіт Ж.М.

Стрижнем державотворчого процесу протягом першої половини 90-х років ХХ ст. був конституційний процес, що мав забезпечити утворення стійкої системи державної влади, національної правової системи, законності й правопорядку. Розгортання конституційного процесу ускладнювалось сповільненим виробленням науково обґрунтованої моделі майбутнього суспільно-політичного устрою, протистоянням гілок влади та непримиренною боротьбою навколо питань законодавства різних політичних сил

Конституція України проголосила Україну демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека були визначені найвищими цінностями.

Щоб демократія стала у суспільстві новою діючою системою влади, важливо щоб люди не тільки розуміли сутність її основних принципів, а й були згодні жити згідно з цими принципами – самостійно, без постійної опіки, всесильної влади, з усією повнотою

відповідальності.

Наша країна не дуже багата демократичними традиціями. По суті, протягом всього періоду радянського тоталітаризму в Україні не розвивалися елементи особистих свобод і правової держави, демократичної свідомості суспільства та особистості. На сьогоднішньому етапі важливо не прискорювати штучними засобами процес демократизації суспільного життя, проте не варто і гальмувати його схожими методами. Демократія має визрівати на національному ґрунті поступово і послідовно, її межі повинні бути обумовлені логікою розвитку посткомуністичного суспільства, його трансформацією [1, с.12].

Основними передумовами формування демократичного суспільства в Україні є: розширення економічної свободи; радикальна зміна інститутів суспільства, усієї системи цінностей й психології людей, які породила тоталітарна система; підвищення рівня політичної дисципліни і політичної культури громадян; встановлення ефективного контролю суспільства над політикою можновладців; подолання економічних проблем.

Динамізм демократичних процесів в Україні залежить від рівня: політичної активності громадян; економічної, соціальної й політичної стабільності суспільства; співвідношення політичних сил; розвитку національної ідеї та правосвідомості.

Сучасна модель демократії – плюралістична. Це система представницького правління, за якою парламентарі обираються народом і є відповідальними перед ним [2, с.33;].

Сучасною політичною наукою та всією громадсько-політичною думкою сформовано чіткі засади демократичної політики: оптимальне поєднання класового й загальнолюдського, універсального й національного; гуманістична спрямованість, подолання технократизму, насильства, злочинності; демократизм і моральність у здійсненні політики; громадянськість і патріотизм.

Під час вироблення та реалізації політики важливо враховувати такі основні чинники: конкретно історичні умови розвитку соціуму, геополітичні умови й географічне розташування держави; рівень участі чи відчуження населення щодо влади й державно-суспільних справ; спрямованість національної ментальності, рівень розвитку політичної та правової свідомості; етнонаціональний і демографічний чинники суспільного розвитку; відповідність політичних ідеалів і завдань історичній традиції, політичним цінностям певного суспільства, а також принципам гуманізму й соціальної справедливості; реальна міжнародна ситуація і ставлення до держави світової громадськості.

Важливою передумовою демократії [3, с.44] є високий рівень політичної та правової культури суспільства, як і його культури взагалі. Зокрема, сучасна демократія передбачає інтелектуальну, моральну і психологічну компетентність громадян у прийнятті політичних та правових рішень. Важливим засобом формування такої компетентності народу є його реальна систематична участь у прийнятті конкретних рішень політичного і правового характеру.

Список використаної літератури:

1. Бодуен Ж. Вступ до політології / О. Маршутенко (пер.) ... І. Макліна, А. Макмілана. – К.: Вид-во «Основи», 2005. – 428 с.
2. Брегеда А. Ю. Політологія: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. — К.: КНЕУ, 1999. — 108
3. Гаєвський Б. А. Сучасна українська політологія: Навч. посіб. — К., 1999. 4. ...2001. — 496 с.

НЕДОСКОНАЛІСТЬ БАГАТОПАРТІЙНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ЯК ОДНА З ПЕРЕШКОД СТАНОВЛЕННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ТА ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

Онищенко О.Е., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС *Пустовіт Ж.М.*

Стаття 1 Конституції України зазначає, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. Однак справедливо зазначити, що на сьогоднішній день наша країна лише прямує до того, щоб повноправно називатися правовою та демократичною.

Становлення України, як демократичної та правової держави є досить складним, поступовим та багатоплановим процесом. Він полягає не лише у формуванні владних